

కథ లాంటి నిజం

వంతు సోంబాబు
&
సి. భవానీ శంకర్

నా లేదు రే లేవు సేషను సందడిగావుంది జనంతో. అందులో ఓ అందమైన ఆడ కూతురు ఫాటు పారం మీద నిలుచుని విసుగా చేతి గడియారం వలక చూసుకొని అందంగా తెలుగులో తిట్టుకొంది "వెధవ రైలు, ఇకతెంత సేవటికొస్తుందో."

సేషన్లో గంట మోగింది. ఫాసింజరు మాడావిడిగా సామాన్లు సర్దుకొంటున్నారు. హారా ఎక్స్ప్రెస్ తన ఆలస్యానికి సిగ్గు పడుతూ ఆడపిల్లలా వచ్చి ఫాటు పారం ప్రక్కన ఆగింది. ఆ అమ్మాయి గబగబ ఓ కంపార్టుమెంటులోకి ఎక్కింది. ఖోరరు సామాను తెచ్చి లోపల పడేశాడు. ఆ అమ్మాయి కదృష్టం కోడీ కిటికీ వక్కా సీటు దొరికింది. ఫాటు పారం మీదున్న జనంవంక చూస్తూ కూర్చుంది. తెంచూసు కొంది. ఇంకా ఇరవై నిమిషాల తెముంది.

ఇంజన్ నీళ్ళు పోసు కొంటుంది. గార్డు క్యాంబీన్ దగ్గర కాఫీ తాగుతున్నాడు.

"ఎవరె నా కాఫీ తెచ్చిపెడితే బాగుం డును" అనుకొంది. మరంతలోనే అలా తెచ్చేవాళ్ళేవరూ లేరని గుర్తు తెచ్చుకొంది. "ఛీ ఛీ తనొక్కతే బందరు వరకూ పోవాలి. వంటరిగా! అమ్మో? ఆ సామ్రా జ్యాన్ని రమ్మన్నా పోయేది? ఆస్పలుతను పొరపాటు చేసింది. రేపు అందరితో పాటు పోయేదానికంత తొందర పడినందుకు ఈ శస్త్రీ జరగాలనుకొంది తనవంటరి తనాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొంటు.

వైవ ఎవడో సకిలించిన చప్పుడు. తలెత్తి చూసింది.

ఓ పడుచు కుర్రాడు చిలిపిగా నవ్వాడు. "ఛీ పాడు," అనుకొంది సిగ్గుగా.

ఎదురు బెత్తు వంక చూసింది. ఓ బెజ వాడ కొండంత పావుకారు ముగ్గురి స్థలం ఆక్రమించాడు. ముక్కు పొడెం దట్టంగా సట్టించి అది చాలకన్నట్టు చుట్ట గుప్పు గుప్పుమనికాలుస్తున్నాడు. అతని పక్కనో పెద్ద మనిషి కూర్చున్నాడు ఆడకూతురు తెలివిగా తన పక్క నెవరూ కూర్చోకూడ దన్న భావంతో తన రెక్కెన్ సూట్ కేసు నుంచింది బెర్లు మొదలని మాత్రం ఓ నడి వయస్కుడు నిద్రపోతున్నాడు.

పై నుండి సిగరెట్టు యాష్ పడింది. వళ్ళు మండి కోసంగా పైకి చూసింది. పడుచు కుర్రాడు చిలిపిగా నవ్వేడు.

(బుద్ధి లేకపోతేనరి) దుసరున లాడింది.

"ఆపిల్స్ బతాయ్, కమలా" పళ్ళ నాడు అరుస్తున్నాడు.

"ధర్మం తల్లీ" ముష్టి వాళ్ళగోల.

"ఛీ ఛీ పాడు మనుషులు" అను కొంది.

బెజవాడ కొండ పలకరించేడు "నీదే పూరు పిల్ల!"

జీర పోయిన ఆ కంఠం వినే సరికి ఆడకూతురికి లోపల లెచిలినట్టుంది.

"నన్నే" మళ్ళీ పలకరించెడు.

"బందరు" అంది ముక్తి సరిగా.

"మీ నాన్న పేరేంటి? ఏం చేస్తుంటాడు"

ఆరికాలి మంట నెత్తి కెక్కింది. "ఎవ రైతే నీకే, వల్లకాట్లో రామ భద్రయ్య" అంది కోపంగా. అరిను మత్యాధా పాడు లేకుండా మాట్లాడే సరికి పై నుండి హి హి హి నవ్వులు. "మానర్స్ లెన్ బ్రూట్స్" అనుకొంది.

ఫాటుపారం వంక చూసి ఆదిరి పడింది. "అతను వచ్చాడు ... సుబ్బారా వచ్చాడు" అనుకొంది. కంపార్టు మెంటు దగ్గరికి రానేవచ్చాడు. చూడనట్టు తల తిప్పుకొంది. అతను పైకి వెళ్ళాడు.

వున్నకొద్దీ రదీ ఎక్కువవుతోంది. ఆడ పిల్లల కోసం సేషను కొచ్చిన మగవాళ్ళని చూసి "పూర్ క్రీవర్స్" అను కొంది.

"సుబ్బారావు కనబడితే బావుండును" అని కూడా అనుకొంది. పై నుండి మళ్ళీ మాష్ పడింది.

"ఎమ్ కళ్ళు కనబడంలేదా?" అడిగింది తీక్షణంగా. అదే యూనివర్సిటీ రోడ్డె యుంటే చెప్పతో కొట్టే దాన్ని ఆస్పట్టుగా "యామై డిప్రెసింగ్ యూ?" అన్నాడు నవ్వుతూ.

(" ") దుసరున లాడింది.

"మీ కళ్ళంతరం రేకపోతే మీ సీటు నా కివ్వండి."

"తెలివికి సంతోషించాను" అంది. "థాంక్స్" అన్నాడు.

ENCO PROCESS

COLOUR, HALFTONE LINE & CINEMA SLIDES BLOCK MAKERS

4-4-242/1 Opp: BOMBAY LODGE SULTAN BAZAR HYDERABAD - 1

పురిమి చూసింది.

అతను నవ్వేడు నన్నగా, అందంగా,

బెజవాడ కొండ గాడూ నవ్వేడు.

పెద్ద రాయి వాటిదేవన్నా దొరికితే వాడి బుర్ర రామ కీర్తన పాడించాలన్నంత కోపం వచ్చిందాడకూతురికి. కొత్తచుట్ట వెలిగించి రేలింజన్ల పొగ వదులున్నాడు. పొగ తన మీదకి రావడం చేత ముక్కుకి పనిట కొంగు అడ్డుపెట్టు కొంది.

(పాడు మగాళ్ళు. ఆడదంటే ఎంత లుసు. అసలు ఆడది లేకపోతే పోడిగాళ్ళ పొట్లు తెలిసొచ్చేవి.)

సూట్ కేసు నర్డుకోబోయి పులిక్కి పడింది నడి వయస్కుడిచెయ్యి 'చీ పాడు' తన నడుంమీదుంది. వాణ్ణి లేపి చదా మదా తిట్టి ఆ లెంపా ఈ లెంపా ఎడ పెదా బాదాలనుకొంది. నా లాటి కూతుళ్ళుడజను మందుండి వుంటారు. గాడిచ కడేం పనను కొంది. ఆడ పిల్ల వంటరిగా ప్రయాణం

తెల్ల మచ్చలకు

ఉ చి త చి కి త్త

కష్టానికి ఫలందక్కకుండా పోదని విజ్ఞాలు అంటూవుంటారు. ఏశతరబడి చేసిన నిరంతర చరిశోదనవలన తెల్ల మచ్చలను పూర్తిగా నివారించే బాషడం సోమరాజీవి తయారు చేయగలిగారు.

మూడు రోజులలోనే తెల్లమచ్చల రంగు తిరిగి అతిస్వల్పకాలంలో ఆ మచ్చలు సమూలంగా శాశ్వతంగా తొలగి పోగల శక్తి వంతమైన బాషడ మిది. ఒకసారి వాడిన మీకే తెలియ గలదు. వేలాది ప్రజలు వాడి బాగుపడి నారు. ప్రచారంకోసం ఒకసీసా మందు వుచితంగా యివ్వగలం. వెంటనే వ్రాయండి నకిలీలనుచూసి మోస పోకండి.

Bharat Chikitsa Kendra (P.O.) Katri Sarai (Gaya) India

చేస్తుంటే సాయం చెయ్యాలింది పోయి వెధవ పన్ను వీళ్ళునూ.

అప్పుడే ఓ పిప్పళ్ళ బస్తా ఎక్కింది. అడకూతు రులిక్కిపడింది. నడి వయస్కుణ్ణి లేపి వాణ్ణి మింగేసేలా చూస్తూ "కుర్చోదానికే చోటు లేక చనుంటే చూహో వేశావుగాని పడకలే (చిట్టి తండ్రి) అంది తన పక్కనే కూర్చున్న ఆ శాస్త్రీని చూసిన ఆడ కూతురికి కంపర మెత్తింది. చమట కంపు, పొగాకు నములొంది. "స్నానం చేసి ఎన్నాళ్ళయిందో గోడవ" అనుకొంది.

ఎదుటి బెరుమీద స్థూల కాయుడు - ఈ పిప్పళ్ళ బస్తా మొగుడు పెళ్ళలయింటే అద్భుతంగా వుండేవను కొంది.

"హల్లో లతా!" అన్న పిలుపుకులిక్కి పడింది.

'లా' స్టూడెంటు ప్రకాసిగాడు తన బ్యాచిలో ప్లాటుపారం మీద చేరేడు. అడ కూతురి పేరు లత.

లత మొహం మీద గుప్పుమని సిగ రట్టు పొగ వూడేడు పెకాసి గాడు.

"నచ్చినోడు, తను కనబడితే చాలు. సిగరట్టు పొగ మొహం మీద కొదలందే వదల్టా."

వాచీ వంక చూసుకొంది. ఇంకా పది నిమిషాలుంది తెమె.

"ఎలా భరించడం ఈ మూర్ఖుల్ని" లతకి కన్నీళ్ళొచ్చేయి. క్యాంటీన్ దగ్గర సుబ్బారావు కాపి తాగుతున్నాడు.

లత కళ్ళు మెరిశేయి. నన్నగా నవ్వు కొంది. ఎందుకో అతనప్పుడే లత వంక చూసేడు.

సుబ్బారావు తనంటే పడి ఛస్తాడని తెలుసు. గర్లన్ హాస్టల్ చుట్టూ తిరుగు తుంటాడనీ తెలుసు. బీచ్ కెళ్ళి నవ్వుడు క్యాలిట్ రెస్టోర్నెట్ కాఫీ తాగుతుంటే వక్క కుర్చీలో కూర్చుంటం తెలుసు. అంత కంటే అతను నాల్కోజల క్రితం రాసున్న ప్రేముత్తరంవల్ల సుబ్బారావు మనసూ లతకి తెలుసు.

లత నన్నగా నవ్వింది. అతని చేతిలోకప్పు కాస్తుంటే క్రిందికి జారిపోను. మెల్లగాముసి ముసిగా నవ్వుకొంటు కంపార్టు మెంటు

ముందుకి వచ్చాడు. లత మళ్ళీ నవ్వింది. సుబ్బారావు మైసంలా కరిగిపోయాడు అత నలా కరిగిపోతున్న విషయం గ్రహించే సిందాడకూతురు. లత మళ్ళీ నవ్వింది.

"సుబ్బారావుగారూ!" పిలిచిందతన్ని "హి హి ఏమిటండీ!" అడిగేడు ఎందో దగ్గరకొచ్చి.

"మీరుపూరు వెళ్ళడం లేదా!" అత నూరు వెజాగేనని లతకి తెలుసు. కానీ ఆడిగింది.

"అబ్బే మా పూరిదేను" అన్నాడు.

"ఓహో! ఏమండీ మరేమీ అనుకోక పోతే చిన్న సాయం చెయ్యరూ?" అడిగింది గోముగా, ముద్దుగా, అతనికి మత్తు ఎక్కలా.

"అయ్యబాబోయ్ మరి తొందరగా (మిగతా 19వ పేజీలో)

అ ద్భు త మై న వ రి

వివరములకు :

25 Ps. స్టాంపు పంపవలెను

బాబాస్ సీడ్ ఫారమ్స్

(P. O.) పోతునూరు (ఏలూరు తా.)

తెల్ల వెంట్రుకల నివారణ

మా గురించి మేము పొగడు కోవడం మాకు గిట్టదు. మా కేశ రంజన్ పరిమళ ఆయుర్వేద తెల్లం వాడినయడల తెల్ల వెంట్రుకలు వల్ల బడగలవు. తిరిగి తెల్ల వెంట్రుకలు రావు. మనో శక్తిని, కంటి చూపును పెంచును. వాడినవారు వే లా ది ప్రజలు బాగుపడినారు. నమ్మకం కుదరనిచో డబ్బు వాపసు యివ్వ బడును.

Bengal Ayurved Bhavan
P. O. Katrisari (Gaya)

“అయాం వెరీసారీ మిస్టర్ ఫుల్లారావ్”

అన్నాను

“ఏం?” ఫుల్లారావు అదోలా చూశాడు నాపైపు.

“ఏంలేదు—ఉదయం ఆ తెలిగ్రాం ఇచ్చింది నేనే!” అనలువిషయంచెప్పేశాను. టిడికి కోపం వస్తుందనుకొన్న నేను అతడి చిరునవ్వుచూచి నిరాంత పోయాను.

“అయాం వెరీసారీ బ్రదర్!” ఫుల్లారావు గొంతు సవరంచుకొన్నాడు. “ఆ విషయం నాకు తెలుసు. ఈ పాటీ అంతా నీ తెలిగ్రాం ఆధారం చేసుకొని ఏర్పాటు చెయ్యలేదు” అన్నాడు.

సముద్రం అంత ఆశ్చర్యంలో మునిగి పోయాను

మళ్ళీ ఫుల్లారావే చెప్పాడు.

“ముందర నీ తెలిగ్రాంచూచి నిజమే ననుకొన్నాను. నువ్వు వీళ్ళందర్నీ ఆహ్వానించిటానికి వెళ్ళినప్పుడు, మరొక తెలిగ్రాం వచ్చింది అప్పుడే అనుమానం వచ్చిస్తే అందులో హైదరాబాద్ నుంచి ఇచ్చినట్లుగా వుంది. అప్పుడే రెలిసింది. మొదటి తెలిగ్రాం నీదని! ఫుల్లారావు జేబులోనుంచి రెండు కవర్లతీసి నాచేతి కిచ్చాడు.

రెండూ తెరచి చూశాను. రెండింటి లోనూ ఒకటే విషయం వుంది. అయితే ఒకదాంట్లో మాత్రం పూనానుంచి తెలిగ్రాం ఇచ్చినట్లుగా వ్రాసివుంది ఇంతకీ—ఏప్రిల్ ఫూల్ అయింది నేనా—?

ఆశ్చర్యంలోనుంచి లేరుకొనకుండానే ఊబిల్ మీద టీలువచ్చి నిలిచాయి, పొగలు కక్కుచూ.

కవి సమ్మేళనం

నవ్వ సాహితీ సమితి ఆధ్వర్యం ఉగాది సంవత్సరంగా వై యం.సి.వి.లో కవిసమ్మేళనం జరుపబడింది. న్యాయమూర్తి శ్రీ అవుల సాంబశివరావుగారు అధ్యక్షత వహించారు

కవి సమ్మేళనంలో శ్రీయుతులు డా॥ దివాకర్ వెంకటాచారి, డా॥ అరిపిరాల విశ్వం, టోయి భీమన్న, పోతుకూచి సాంబశివరావు, శశాంక, డా॥ సి నారాయణ రెడ్డి, శశిశ్రీ, గుంటూరు శేషేంద్ర శర్మ తదితరులు పాల్గొని వారివారి కవిత్వాన్ని వినిపించి సభను ఆనందింపజేశారు.

(10వ పేజీ తరువాయి)

చెప్పేయండి, టైం అయిదు నిమిషాలే వుంది” తొందర చేశాడు సుబ్బారావు.

“నాకీ కంపార్టు మెంటులో బాగాలేదు”

“అయితే త్వరగా మారండి”

“టికెట్ చైంజి చెయ్యండి నెకండ్ క్లాసుకి” అని టికెట్ ఇచ్చి డబ్బు ఇవ్వబోయింది. అవుతే సుబ్బారావు అప్పటికే పరుగెత్తుకెళ్ళిపోయాడు. అత నవ్వుకొంది సుబ్బారావు రెండు నిమిషాల్లో పరుగెత్తుకొచ్చాడు. అత డబ్బు లివ్వబోయింది.

“అబ్బేబ్బే భలే వారే ఫర్లేదువుంచండి” అన్నాడు, అత కంపార్టు మెంటు దిగుతూ “నా సామాను” అంది.

సుబ్బారావు కూలీకిసం చూసేడు, లేరు.

“ఏదో చూపండి. నేను తీసుకొస్తాను” అన్నాడు.

అత చూపించింది.

సుబ్బారావు రెక్కెన్ బాక్సు తీసుకొస్తుండగా, అస్పర్ బెర్లు మీదున్న చదుచు కుర్రాడు హాచ్ మని తున్నాడు. పిప్పళ్ళ బస్తా బుగ్గలు నొక్కుకొంది. నడి వయస్కుడు బాధగా చూసేడు సూల కాయుడు కోపంగా పురిమేడు, రెపటలాటి పెద్ద మనిషి చిద్విలాసంగా నవ్వేడు ప్లాటు పారం మీద పెకాసీ గాడు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు

తలుపు దగ్గర నింబడి “థాంక్స్” అంది.

సుబ్బారావు కరిగిపోయాడు. అలా కరిగి పోతూనే సిలిచేడు “అత గారూ”

“ఊ ఏమిటి?” అంది.

“మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తాడు?” అడిగేడు

“నెలాఖరుకు”

“నెలే?” నీరయిపోయాడు సుబ్బారావు

ఆ అమ్మాయి నవ్వింది. సుబ్బారావు నీళ్ళు నమిలేడు గార్లు విజిల్ వేశాడు. రైలు కూత వేసింది. పచ్చ లైటు గాలిలో వూగింది. సుబ్బారావు చెయ్యి గాలిలో వూగింది. అత నవ్వింది అందంగా అత డోర్ మూసి బెర్లు మీద వాలిపోతూగట్టిగా నిట్టూర్చింది. హోరా ఎక్స్ ప్రెస్ నిట్టూర్పులు విడుస్తూ వేగాన్ని అందుకొంటుంది.

వలపు-పిలుపు

రచన :

యిప్పిలి నాగేశ్వరరావు

నన్ను చేరుమా ఓ చెలి
ప్రియురాలిగా నా కౌగిలి
ఎన్నాళ్ళీ కన్నుల బాసలు
ఎన్నేళ్ళీ మానవు తెరలు
తెరలు తొలిగే మార్గంచూడు.
జరిగిపోయిన జావ్యం వీడు

అందమైన నీ కన్నుల చూపులు
నేర్పెను నాకు ఏ వో వలపులు
పులకరించె నా తనువంతా
పలుకంచమని ఆశలతో

ముద్దులొలుకు నీ నడకల పవ్వడి
స్రుతిధ్వనించెను హృదయంలో
మదురమైన నీ గాన స్వరములో
పరవశమయ్యెను నా మనసు

ఎన్నో ఆశలు వాలోరేపి
చేరవు చెంతకు ఎందులకు
అన్నీ ఊడినూసలు చేసి
జీవితాన్నే ఎవారి చేయకు

యదలలో తాపంధాగకున్నది
వయసున పరువంపొంగుచున్నది
నిరీక్షణలో నను పరీక్షచేయకు
కటాక్షించినను చేకొనుమా
నన్ను చేరుమా ఓ చెలి
ప్రియురాలిగా నా కౌగిలి.